

givet et bud på. Jeg har ikke på nuværende tidspunkt set noget som helst bud fra Enhedslisten – ikke andet end et skattepolitisk udspil, som på ingen måde er finansieret.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Vi er jo helt enige i, at det er et kæmpeproblem, at man er blevet modregnet, altså at det ikke har kunnet betale sig for den ene ægtefælle at komme i arbejde. Enhedslisten ser det da også lige nøjagtig på det punkt som et skridt i den rigtige retning, at vi går ind og siger, at man selv kan beholde en del af de penge, man tjener. No doubt, det er vi enige om.

Det er ikke helt rigtigt, når hr. Anders Samuelson siger, at Enhedslisten ikke har nogen bud. Vores forslag har jo været, at man delte det op og så på hver af ægtefællerne som individer: Hvis den ene ægtefælle fik arbejde, ville det ikke blive modregnet i den andens ydelse.

En kombination af det forslag, som regeringen har lagt frem, og det forslag, som vi har lagt frem, ville måske i virkeligheden være den bedste løsning, for så ville det for alvor kunne betale sig at komme i arbejde. Så her er der ikke nogen tvivl om, at der har været en for skæv vægtning. Prisen for at få et arbejde har ganske enkelt været for stor.

Det, der efterlader mig med nogle spørgsmål, er, om De Radikale mener, at det er den arbejdsløse, der er doven og derfor ikke giver en hånd til at sikre, at vi også i fremtiden har råd til velfærdssamfundet. Vi er jo enige om, at der er et problem med den demografiske udvikling. Jeg er bare ikke helt sikker på, at vi er enige om løsningen. Jeg tror nemlig ikke, at grunden til, at den arbejdsløse er arbejdsløs, er dovenskab, og det vil sige, at det at tage penge fra den arbejdsløse ikke vil betyde flere hænder til arbejdsmarkedet. Som det er i dag, må de ikke afslå et job, for så får de fjernet deres kontanthjælp.

Kl. 19.40

(Kort bemærkning).

Anders Samuelson (RV):

Problemstillingen har jo indtil nu været, at så fremt man tog et arbejde, som ikke gav en løn, som var over et meget højt niveau, ville det faktisk være det samme som at anerkende, at man bragte sig selv i en situation, hvor det ikke kunne betale sig. Den problemstilling skal vi have løst.

Enhedslisten har så deres bud, og det er at indføre borgerløn. Det går vi ikke ind for i Det Radikale Venstre. Det er at indføre borgerløn, hvis man ikke bliver modregnet, hvis der ikke er en gensidig forsørgerpligt. Hvis man ikke har det, er det det samme som at indføre borgerløn, og det går vi ikke ind for i Det Radikale Venstre. Det er ganske simpelt. Det går Enhedslisten tilsyneladende ind for, det gør vi ikke, og derfor skilles vandene.

Derfor bliver vi nødt til at tage den indfaldsvinkel, som vi gør i denne her arbejdsmarkedsreform, nemlig at vi sikrer, at det i højere grad kan betale sig at tage et arbejde. Dermed ikke sagt, at der er nogle ledige, som er specielt dovene og ikke vil yde en indsats osv., men vi skal bare ikke strikke systemerne sammen på en måde, så man næsten er decideret dum, hvis man tager et arbejde, ej heller signalerer i forhold til lavtlønnede, som tager et arbejde, at de næsten er endnu mere tåbelige, fordi det bedre kunne svare sig for dem at gå hjemme og hæve kontanthjælpen.

(Kort bemærkning).

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Jeg tror, at dér, hvor filmen knækker i denne her debat, er, at det er én ting at tale om det problem, som vi er enige om der har været i den foregående lovgivning, og som Enhedslisten derfor i mange år har stillet forslag om skulle ændres, nemlig at ægtefællers penge modregnes, og dermed skulle man op og tjene en meget høj løn, for at det kunne betale sig for den ene part at komme i arbejde. Den problemstilling er vi enige om.

Noget andet er, og det er det, der bekymrer mig, at man går ind og tager 1.000 kr. fra det ægtepar, hvor begge er på kontanthjælp. Det er jo noget andet. Det bliver vurderet, at 2.000-3.000 af de ægtepar, hvor begge parter er på kontanthjælp, vil gå ud og få et deltidsarbejde, hvor det bliver relevant at få ydelserne, altså hvor deres antal kroner om måneden vil gå op. Det vil sige, at de resterende 27.000-28.000, som det her rammer, vil leve på en ydelse, som er ydelsen minus 1.000 kr.

Det, der er min pointe med det her, og det, der egentlig er mit spørgsmål, er: Hvis skyld er det, at der er arbejdsløshed? For hvis det er sådan, at man kun får 2.000-3.000 ekstra sæt hænder, så har vi overhovedet ikke løst det demografiske problem med denne model.